

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' דברים ו' אג' תשס"ה

החברותא בטאן פנימי לחברים גליון מס 336

פצצנים יקרים

במדבר בערבה (א, א) רמז למדת הענוה כאמרם ז"ל (נדרים כד) לעולם ישים אדם עצמו כמדבר, שתהיה הענוה בדרך הנאות, א. לא בדרך הפחיתות הנמאס, ב. ע"פ מה שכתב הרמב"ם בהלכות דעות (פ"ו) שצריך להוכיח מצד הערכות, והוא מה שרמזו באמרו בערבה כלל שני דברים: א. שתהיה הענוה ערבה על דרך אמרו (משלי ג) ומצא חן ושכל טוב. ב. חיוב הערכות שיצטרך להוכיח על עון לקטון וגדול ולא ישתמש בענוה בענין זה.

אלה הדברים וגו' (א, א) משה רבנו הורה לישראל כי יהיו תמיד בבחינה זו של אלה הפוסל את הראשונים. בכך שיראו את כל מעשיהם הטובים שנעשו עד עתה כאילו לא נעשה מאומה ועליהם להתחיל הכל מחדש.

בין פארן ובן תפל (א, א) איש ישראל חייב להשתדל להשיג את מעלת ההשתוות, כך שלא יהיה שום הבדל בעיניו אם ישבחוהו ויפארוהו - בין פארן, או אם יבוזוהו ויטפלו עליו עלילה בכדי לגנותו - ובין תפל. (נעם מנדים)

ככוכבי השמים לרוב (א, י) כשם שהכוכבים למרות ריבויים יש לכל אחד מהם חשיבות מיוחדת כך לגבי ישראל לא יסולא מפז ערכם של כל יחיד ויחיד שהם - ככוכבי השמים לרוב. (באר משה)

והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי (א, יז) בכח הדבקות בצדיקי הדורות שהם בבחינת משה תקרבון אלי כלומר ניתן להקל על הקושי שיש בעבודת השי"ת - כמרומזו והדבר אשר יקשה מכם. (חלקת יהושע)

עלה רש (א, כ"א) זה הנחשב בעיני עצמו כרש ודל במעשים זוכה להתעלות וזהו עלה רש מי שרש (מלשון דל) זוכה להתעלות - עלה מלשון התעלות - כי מאן דזעיר הוא רב. (דברי שלום)

פנו לכם צפונה (ב, ב) אם כי הנכם מדברים גבוהה כאילו כוונתכם היא אך ורק לשם שמים, הרי לאמיתו של דבר בלבבכם פנימה צפונה וגנוזה עדיין הנגיעה העצמית שעליכם להסירה ולפנותה - פנו לכם צפונה. (רביד הזהב)

לא תיראום כי ה' אלקיכם הוא הנלחם לכם (ג, כ"ב) רק כאשר תדעו שאין זה כוחכם ועוצם ידכם, אלא ה' אלקיכם הוא הנלחם לכם אזי לא תיראום - לא תצטרכו להתירא כלל. (ברית אברהם)

ואתחנן אל ה' בעת ההיא (ג, כ"ג) התפלה צריכה להיות בהתאם לדרגה בה שרוי, כמ"ש בעת ההיא מבלי לקפוץ למדרגות רבות ממדרגתו.

חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו (איכה ג) ... אף שחסדי ה' נראים כאינם שלמים שהרי סבלו מאד בגלות, מ"מ לא כלו רחמיו. הכל ראו במדת הרחמים ששפך ה' חמתו על עצים ואבנים ולא רק על בני אדם. (הארי החי)

נחמו נחמו עמי יאמר אלקיכם (הפסרת נחמו) במדרש אמרו חטאו בכפלים לקו בכפלים ומתנחמים בכפלים. הבנת המדרש: דלכאורה לא היו מאפשרים לבני ישראל לחזור בתשובה כי חטאו בכפלים וכיון שאמר אחטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה, אלא לאחר שחזרו בתשובה וגם לקו אז מתנחמים בכפלים גם מצד הדין וגם מצד מידת הרחמים, לכך נאמר יאמר אלקיכם שהוא מדת הדין. (הארי החי)

על החרבן והנחמה אמרו חז"ל ביום שנחרב בית המקדש נולד משיח, רצונם לומר שכל דבר שבעולם יש לו שורש בתורה, שכך שכל דבר דבק במקור החיים שהוא אמיתת רצון הבורא יתב"ש. בדומה לטהרה והטומאה שיש בפרה אדומה מטמא טהורים ומטהר טמאים ודרשו חז"ל תבא אם ותקנה צואת בנה, כך יבא ההכרה שהכל מן השי"ת ובהכרה שחרבן הבית מאתו יתב"ש לטובת העולם והאדם, היא בעצמה מולידה את המשיח כקניוח אותה צואה. (מתוך צדקת הצדיק)

שיחת הרא"ש ז"ע"א פרשת נח תש"נ - האשק אג'ליון - 335 - הו"א ל'נפולס ע"י א.א.

דבר כזה שהוא חי וקיים. רק אחרי שדוד המלך נהיה בבחינה זו בכזו שלימות, יכלו להשיג שיש חי וקיים.

וזו היא כל העבודה של האדם בעולם הזה, להשיג ולהרגיש את הפחיתות של עצמו, את היסוד שלו, שהוא לא מציאות. ומכשלונות החיים שלו יגיע לתוהו ובוהו. והתוהו ובוהו שלו הוא לא פעיל ולא מפעיל ולא קיים. ואם כן מהיכן הוא מקבל חיות, מההקרנות של הקדושה שמוקרנים אליו מהתוהו ובוהו שברא הקדוש ברוך הוא. ואז יש חי וקיים. איך יש חי וקיים, ע"י האנוש, ע"י "מה אנוש". רק לא האנוש הוא חי וקיים, אלא שעל ידו מתגלה הרבש"ע שהוא חי וקיים.

מדריגה זו של "חי וקיים" היא המדריגה הכי גבוהה בהשגת הבורא, אין עוד למעלה ממנה, ואחריה כבר צריך לבוא משיח. חי וקיים הוא בחינת משיח, ולכן דוד נקרא משיח כי הוא חי וקיים. ומה שמשיח עדיין לא בא זה מפני שאנו קלקלנו, ועד שלא נגיע לבחינה זו לא יבוא משיח, שהרי אין בן דוד בא עד שיהא הגוף כלה מאליו. ועד שלא יגיעו כולם לבחינה זו לא שייך שיבוא משיח.

בדור של דוד המלך עמד העולם עליו, ואח"כ כשירדו הדורות, למרות שבכל דור ודור יש צדיקים כמו שנאמר דור דור ודורשיו, אבל את הבחינה הזו אין. ולכן ההתפשטות של דוד היא בכל דור ודור, בכדי שיהיה קיום לעולם. וכאשר יהיו ישראל בבחינה זו יבוא המשיח. שהרי בכדי שיבוא

אף אחד מהגדולים לא נקרא חי וקיים, אפילו הגדולים ביותר - משה רבינו ורבי עקיבא - וואפילו שאמרו "יעקב אבינו לא מת - מה זרעו בחיים אף הוא בחיים" עדיין אין זה חי וקיים) בגלל שאף אחד לא הגיע אל הבחינה הזו, רק דוד המלך שהיה בשפל של העולם, ובגלל שהיה בשפל של העולם הוא נהיה לעומת זה ה"חי וקיים" של העולם, וכשהוא נהיה חי וקיים שמעו כולם שיש חי וקיים. ולכן קרא לו הקב"ה חי וקיים שעל ידי זה יקבל פרסום הענין של חי וקיים, וכל העולם ידע שיש חי וקיים.

מה שדוד נקרא חי וקיים אין הכוונה שהוא בעצמו חי וקיים. חי וקיים יש רק אחד. דוד המלך נקרא חי וקיים מחמת שהוא פירסם את הקב"ה בבחינת חי וקיים, שעד אליו לא היה בעולם מי שפרסם את החי וקיים כמו שהוא פרסם, רק דוד המלך שעבר בושות וסבל מכאובים וירד אל תכלית השפל עי"ז הגיע אל תכלית ההשגה, והשיג את בחינת חי וקיים, והוא פרסם את הרבש"ע בעולם הזה בבחינת חי וקיים. אבל בלא "דוד מלך ישראל חי וקיים" לא יכלו להשיג שהוא חי וקיים. לולי דוד מי היה מסוגל להשיג שיש דבר כזה 'חי וקיים', רק מדוד המלך אפשר להשיג, בשר ודם עפר ואפר. כי לכל דרגות הקדושה אין קיום בעולם אם לא ע"י פעולת אמת של בשר ודם. ומתוך שדוד המלך השיג כזו בחינה של חי וקיים של קודשא בריך הוא, הגיע בעצמו לשלימות של חי וקיים, שמכחה הרבש"ע נקרא עד היום חי וקיים. אבל בלא זה לא היה יכול להיות חי וקיים. מי היה יודע

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

38
ג

המשך מעמ' קודם

להשיג חי וקיים.

ולכן אם בני ישראל לא יהיו בבחינת משיח, כאשר משיח יבוא הם לא ידעו מה קורה איתם, לא יבינו מה זה פה, על מה מדברים פה. וגם אם שיעבוד גליות יתבטל עדיין אין זה בחינת משיח. ואפילו משיח בעצמו לא יוכל להשפיע עליהם שישגו, מכיון שלכל דבר צריך בית קיבול, מועט שיחזיק את המרובה. צריך שיהיה כזה מיעוט, בחינת אין, שיוכל להחזיק את המרובה, להיות מוכשרים לקבל בחינת משיח. הרי כשמשיח יבוא העולם יהיה שונה לגמרי, עולם אחר, לא העולם הזה בכלל, התורה לא תהיה אותה תורה, שום דבר לא יהיה אותו דבר. התורה של משיח אינה התורה שאנו מכירים כלל, תורה אחרת לגמרי. ואף שזאת התורה לא תהיה מוחלפת - ההשגה בתורה תהיה אחרת לגמרי. התורה תהיה נלמדת מאליה, בגלל שאז יהיה מלא כל הארץ כבודו, וחופץ מזה לא יהיה שום דבר, כלום.

ומה אנו יכולים לעשות? אנו צריכים לתת עבודה, עבודה שבלב, שכל אחד יזוז ממקומו ויעבוד להגיע לתוהו ובוהו. אפילו משהו. תמיד אומרים "בראשית ברא והארץ היתה תוהו ובוהו" ולא שמים לב מה שאומרים. מה זה תוהו ובוהו - ואמונתך בלילות. ואם כל אחד יתחיל לעשות כפי המדריגה שלו אזי נוכל להשיג במשהו מה זה משיח.

וכמו דוד המלך, שעד שהוא נפל הוא לא יכל להיות בבחינת משיח ולא השיג את שלימות ה'אחד', ולכן אמר בחנני ה' ונסני צרפה

המשיח צריך שיהיו הברואים בכזו שלימות שעל ידם יתקיים העולם. בזמן שביהמ"ק קיים עוד היו יחידי סגולה שהחזיקו את העולם, אבל היום כבר אין. אלא מאי, איד העולם מתקיים - עולם חסד יבנה.

ולכן לא תיתכן ביאת המשיח אלא אם כן יהיו ישראל ראויים ומתאימים לכך, והם עצמם יהיו בדרגה זו, בבחינת משיח. כי אם לא יהיו מוכשרים למשיח, כאשר הוא יבוא לא נדע בכלל שהוא הגיע, אפילו אם יבוא ויתקע בשופר יביטו עליו במבט מוזר, לא ידעו בכלל מה הוא רוצה, יהיה אז טשטוש הדעת נורא. אם המשיח יבוא והעולם אם לא יהיה מוכן למשיח, לא יבינו בכלל שהוא הגיע. הוא יצעק בקול 'משיח' וכולם יביטו עליו בפליאה, מה הוא אומר שם 'משיח' 'משיח'. וכי יש מושג איזו אנדרלמוסיה תהיה אז, כזו ערבוביה תהיה, השם יצילנו. המוח לא יחזיק מעמד.

וכמו שדוד המלך לא יכל להשיג את השלימות שלו, את בחינת "דוד מלך ישראל חי וקיים", לפני שהוא השתרש בשורש שלו, במידת האהבה. וכל עוד שהוא לא הגיע באמצעות המידה הזו לאהבת ה' הוא לא יכל להשיג. רק אחרי שקיבל מכה בשורש שלו באותה מידה של אהבה, עי"ז השיג שלימות בבחינה זו ונפשו כלתה לה', ואז הוא השיג את אהבת ה' והשיג בחינת חי וקיים. ואחרי שהשיג חי וקיים הוא נהיה חי וקיים. אך כל עוד שלא תיקן את השורש הזה הוא לא יכל להגיע לחי וקיים. כן הוא הענין בכל אחד ואחד, כל עוד שלא הגיע לשלימות הביטול לא יוכל

ממסבב הסיבות. ואל תדמו שרק דוד המלך יכל להגיע לזה בגלל שהוא נפל בשורש שלו, ומי שלא נפל לא יכל להגיע. כולם נופלים בכל רגע ורגע, ומי לא. ולא צריך דוקא בעבירות חמורות.

אתם יכולים כבר להתחיל לעשות. אל תחשבו שזה כל כך רחוק - היום אם בקולו תשמעו. רק אל תקשו לבבכם, שלא יהיה עקשנות, רק רכות - רכות הלב. אדרבא תתחילו לעשות, ותשתדלו שלפחות אתם תהיו ראויים שבזכותכם יבוא משיח.

כליותי ולבי ותמצאני נקי. ואז ה' העמידו בנסיון והראה לו את שרשו. רק אחר שקיבל מכה בשורש שלו, בשורש של אהבת הבורא - השיג, וקודם לכן הוא לא יכל להשיג. וכשהשיג את השלימות הזו נהיה אויס מציאות, וכשנהיה אויס מציאות הוא חי בבחינת 'אין' כמו הבורא, וכשהגיע לבחינה זו השיג שיש חי וקיים. חי וקיים זה הרבש"ע ובלעדיו אין חי וקיים. כמו כן כל אדם לא יוכל להשיג ענין זה כל זמן שאינו חי בבחינה הזו של תוהו ובוהו, שהנשימה שלו אינה מפעילה אותו, והוא חי רק ע"י סיבות

שהשמחה במעונם

הר"ר חיים גולדרינג ומשפ' להולדת הנכדים
הר"ר יעקב עמית ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר מרדכי ליברמן ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר דוד גולדרינג ומשפ' להולדת הבן
הר"ר יהושע גולדרינג ומשפ' להולדת הבת
הר"ר חיים דב וויזער ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר ישראל יצחק יששכרופ ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר יואל וויזער ומשפ' להולדת הבת
הר"ר נחום גולדרינג ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר משה אהרונוב ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר בנימין סירוטה ומשפ' לאירוס' הבת
הר"ר צבי הולד ומשפ' לאירוס' הנכדה
הר"ר אלכסנדר הולד ומשפ' לאירוס' הבת
הר"ר רחמים זבולון ומשפ' לנישואי הנכד
הר"ר אהרן תופיק ומשפ' לנישואי הבן

לעיילוי נשמת

הר"ר אברהם חיים ב"ר מוה"ר אשר פריינד ז"ל נלב"ע ט"ז מנחם אב ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח עדיני 3
02 - 5829688 ☎
02 - 5325477 טקס
ת.ד. 5080
ירושלים 91050